Избор инструкција

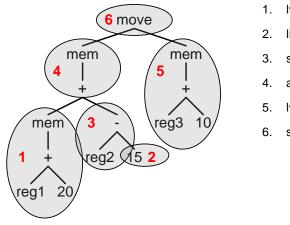
Стабло међукода описује једну основну операцију по чвору, нпр. сабирање, одузимање, писање и читање из меморије, итд. Инструкције на реалној архитектури често могу одједном да изврше више ових основних операција. У последњем реду табеле 1 се налази пример стабла са 3 чвора: move, mem и бинарна операција сабирања. Цело ово стабло је могуће записати помоћу само једне МИПС инструкције: sw r1, c(r2).

Задатак је фазе избора инструкција је проналажење одговарајућег скупа инструкција којим се описује цело стабло међукода. Свака инструкција се може записати помођу малог стабла - шаблона. У табели 1 су приказане основне МИПС инструкције као и одговарајући шаблони. Као што се из табеле може приметити, једна МИПС инструкција описује више чворова стабла међукода.

Инструкција	Шаблон	Инстукција	L	<i>Цаблон</i>	Инстукција	Шаблон
add \$r _i , \$r _j , \$r _k	*	addi \$r _i , \$r _j , c	+ cons	st const	lw \$r _i , c(\$r _j)	mem mem mem mem
Инструкција	Шаблон	Инстукција	Шаблон	Инстукција		Шаблон
sub \$r _i , \$r _j , \$r _k	·	li \$r _i , c	const	sw \$r _i , c(\$r _j)	mem const	move move move mem mem mem + const

Табела 1 Основне МИПС инструкције и њихови шаблони у стаблу међурепрезентације

На следећој слици је приказан пример избора инструкција. Са леве стране је приказано стабло међукода, док је са десне стране списак МИПС инструкција. Овде се може видети да је регистар 1 добио ресурс t1, регистар 2 ресурс t3 и регистар 3 ресурс t2.

Слика 1 Пример поплочавања стабла међукода

- 1. lw \$t1,20(\$t1)
- 2. li \$t0, 15
- 3. sub \$t0,\$t3,\$t0
- 4. add \$t0,\$t0,\$t1
- 5. lw \$t4,10(\$t2)
- 6. sw \$t4,0(\$t0)

Алгоритме за избор инструкција упоређујемо на основу цене скупа инструкција које праве. Један критеријум за одређивање цене скупа инструкција је величина скупа: што је скуп већи, већа је и цена. Уколико време извршавања инструкција није једнако, други критеријум би био скуп инструкција који се најкраће извршава. Из овога дефинишемо два појма: најповољније поплочавањем И оптимално поплочавање. Под најповољнијим поплочавањем подразумева се скуп инструкција

чија је цена најмања, док се под оптималним поплочавањем подразумева скуп инструкциа у коме се суседне инструкције не могу спојити у нову инструкцију и тако добити скуп инструкција са нижом ценом. Један од алгоритама за избор инструкција са најповољнијим поплочавањем је Манч алгоритам.

Манч алгоритам

Манч алгоритам је једноставан алгоритам за избор инструкција. Он креће од почетног чвора стабла међукода и тражи инструкцију која покрива највећи део стабла. На тај начин покриће се почетни чвор и неколико суседних чворова. Затим се алгоритам понавља за сваки преостали чвор. На основу сваког покривања стабла се праве инструкције. Манч алгоритам прави инструкције у супротном редоследу од поплочавања, тј. инструкције које се односе на листове стабла праве се прве, иако се последње поплочавају. Са слике 1 се може видети да је почетни чвор move али да би се направила његова инструкција (6) морају се направити друге инструкције (4, 5); и даље: да би се направила инструкција 4, морају се прво направити инструкције 1 и 3, а инструкција 3 тек после инструкције 2. **Питање:** Да ли у овом примеру инструкције могу бити генерисане у неком другачијем редоследу? Колико различитих могућих ваљаних редоследа генерисања инструкција постоји у овом примеру?

Реализација

Стабло међукода

Стабло међукода је описано у датотеци Tree.h. Стабло је описано преко исказа и израза. Разлика између њих је та да изрази крајњи резултат смештају у неки операнд, а искази не. На програм се гледа као на низ исказа, где су неки искази у ствари изрази (врста исказа EXP_STM у табели 2). На примеру програмског језика Це можемо потврдити овај концепт, јер се може сматрати да свака наредба која се завршава са ";" представља исказ, па би тако наредба у којој се налази само израз била управо израз који је у ствари исказ (насупрот томе треба приметити да израз може бити део исказа).

Искази (енг. statement) су описани у класи Statement док су изрази (енг. expression) описани у класи Expression. За све описане подтипове израза и исказа су реализоване изведене класе (такође описане у датотеци Tree.h).

Тип исказа	Објашњење	Тип израза	Објашњење
MOVE_STM	Садржи два операнда и користи се за пребацивање садржаја из једног у други операнд.	BINOP_EXP	Садржи два операнда и операцију плус, минус, итд.
SEQ_STM	Користи се уколико је потребно описати два исказа у низу.	ESEQ_EXP	Користи се за опис израза који садржи по један израз и исказ.
EXP_STM	Користи се уколико исказ треба да опише само један израз.	MEM_EXP	Користи се за операцију приступа меморији. У зависности од тога са које стране исказа се израз налази користи се за: писање у меморију (одредишни операнд у исказу) или читање из меморије (изворни операнд у исказу).
		REG_EXP	Користи се за опис израза који садржи само један регистар.
		CONST_EXP	Користи се за опис израза који садржи само једну константу.

Табела 2 Типови исказа и израза

Сваки тип исказа и израза поседује одговарајуће конструкторе уз помоћ којих се на једноставан начин може изградити стабло међукода. Имајући ово у виду, стабло међукода програма са слике 1 се може формирати на следећи начин:

Инструкције

МИПС Инструкције су описане у датотекама Instruction.h и Instruction.cpp. Свака инструкција има листе одредишних и изворишних операнада (регистара) које могу бити и празне у зависности од типа инструкције (учитавање константе нема изворишне операнде). Поред тога инструкције садрже и симболички запис асемблерске инструкције у ком фигуришу одредишни и изворишни операнди у облику:

```
add `d, `s, `s
```

где се позивом функције формат изврши замена симбола које озчавају одредишне операнде "d" (енг. destination) и изворишне операнде "s" (енг. source) са стварним операндима из поменутих листа. Класа такође располаже са функцијом за испис инструкције у конзолу.

Манч алгоритам

Манч алгоритам је описан у датотекама Munch.h и Munch.cpp. Ту се налазе функције munchStm и munchExp које се користе за поплочавање исказа и израза. У овим инструкцијама обавља се поплочавање међукода МИПС инструкцијама. Инструкције се праве помоћу функције еmit која инструкције смешта у излазну листу инструкција. Следи пример за инструкцију addi.

```
string instructionString = "addi `d,`s, " + toString(constExp->getValue());

Reg sourceReg = munchExp(binopRightExp);
Reg dstReg = getNewReg();

sourceRegs->push_back(sourceReg);
destinationRegs->push_back(dstReg);

Instruction* instr = new Instruction(instructionString, destinationRegs, sourceRegs);
emit(instr);
```

Прво се формира симболички запис инструкције где се за одредишне и изворишне операнде, које тек треба одредити, поставе одговарајући симболи `d и `s који ће бити накнадно замењени. Затим се одређују изворишни и одредишни операнди. Ова инструкција има један изворишни (sourceReg) и један одредишни (dstReg) операнд. Функција getNewReg() се користи за добављање првог слободног регистра и користи се за одредишни операнд - операнд на који се овај израз своди. За изворишни операнд (цео израз) је потребно поново позвати функцију ради његове евалуације.

Операнди су описани преко типа Regs који представља листу регистара. Тип Regs је описан помоћу листе јер једна МИПС инструкција може имати више изворишних операнада (у општем случају нека инструкција може имати произвољан број инзворишних и одредишних операнада).

```
typedef std::list<Reg> Regs;
typedef int Reg;
```

Позивом функције emit додаје се нова инструкција у листу инструкција selectedInstructions. Овој листи инструкција могуће је приступити преко следеће функције:

InstructionList& getInstructionList()

ЗАДАТАК

- 1. У пропратном пројекту урађени су случајеви сабирања константе са изразом и израза са констатом (горњи део табеле 1, други шаблон, наранџасте боје). Покрити случај сабирања два израза (горњи део табеле 1, први шаблон, плаве боје).
- 2. Додати Iw МИПС инструкцију (горњи део табеле 1, трећи шаблон, зелене боје) у Манч алгоритам и тестирати је. Место на које треба додати инструкцију је означено коментаром у коду.